

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lutego 1960 r.

w sprawie określenia rodzajów rzemiosł oraz powiatów i województw, objętych ulgami podatkowymi z tytułu inwestycji.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 69, poz. 435) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ulgi podatkowe określone w art. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 69, poz. 435) stosuje się do rzemieślników, którzy zamieszkują i prowadzą na obszarze określonym w § 2 zakłady rzemieślnicze w zakresie następujących rodzajów (specjalności) rzemiosł: bednarstwa, betoniarstwa, blacharstwa, ciesielstwa, dekarstwa, elektromechaniki, farbarstwa, fotografowania, fryzjerstwa, garbarstwa — skór odpadowych i świńskich, instalatorstwa centralnego ogrzewania, instala-

torstwa chłodniczego, instalatorstwa elektrycznego, instalatorstwa gazowego, instalatorstwa wodociągowego i kanalizacyjnego, kołodziejstwa, kowalstwa, malarstwa, mechaniki maszyn, mechaniki precyzyjnej, modelarstwa, optyki, piekarstwa, powroźnictwa, radiomechaniki, rymarstwa, stolarstwa, szewstwa z wyjątkiem wyrobu obuwia konfekcyjnego, szklarstwa, ślusarstwa, ślusarstwa samochodowego i motocyklowego, wiertnictwa studzien, wulkanizatorstwa, zduństwa, zegarmistrzostwa, a ponadto — do rzemieślników wykonujących budownictwo, o ile zamieszkują i prowadzą zakłady rzemieślnicze na obszarze określonym w § 2 w miejscowościach o liczbie mieszkańców do 5.000.

2. Upoważnia się Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwarzności do wprowadzania w drodze rozporządzenia zmian w rodzajach (specjalnościach) rzemiosł objętych ulgami.

§ 2. 1. Ulgi podatkowe określone w art. 1 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy wymienionej w § 1 stosuje się na obszarach województw: białostockiego z wyjątkiem m. Białegostoku, koszalińskiego, olsztyńskiego, szczecińskiego, wrocławskiego i m. Wrocławia oraz zielonogórskiego, powiatów: elbląskiego i m. Elbląga, kwidzyńskiego, lęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego województwa gdańskiego, powiatów: hrubieszowskiego i tomaszowskiego województwa lubelskiego, powiatów: brzeskiego, głubczyckiego, grodkowskiego, namysłowskiego, niemodlińskiego, nyskiego, oleskiego i strzeleckiego województwa opolskiego,

powiatu tyczanieckiego i m. Pily województwa poznańskiego oraz powiatów: leskiego, lubaczowskiego, przemyskiego, radymniańskiego, sanockiego i ustrzyckiego województwa rzeszowskiego.

2. Ulgi podatkowe, określone w art. 1 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy wymienionej w § 1, stosuje się na obszarach określonych w ust. 1 z wyjątkiem obszaru powiatów hrubieszowskiego i tomaszowskiego województwa lubelskiego, powiatów: lubaczowskiego, przemyskiego, radymniańskiego i sanockiego województwa rzeszowskiego, a w województwie białostockim stosuje się te ulgi tylko na obszarze powiatów elckiego, gołdapskiego i oleckiego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1960.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*